

ster vid de regala pastoraten, torde förefinnas — en rätt, om hvars gagn och befogenhet i öfrigt meningarna äro mycket delade — så kan Utskottet för sin del ej heller inse, att någon fördel kan vinnas genom det af motionären framställda förslag, och får derföre värdsamt föreslå,

att Herr Åke Anderssons ifrågavarande motion må lemnas utan afseende.

Stockholm den 11 Mars 1878.

På Utskottets vägnar:

A. J. Lyth.

N:o 21.

Ank. till Riksd. Kansli den 14 Mars 1878, kl. 11 f. m.

Andra Kammarens Första Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 7, med anledning af väckt motion om underdånig skrifvelse rörande löneförhöjning m. m. åt extra ordinarie prestmän.

Till Utskottets behandling har blifvit öfverlemnad en inom Andra Kammaren af Herr *Ake Andersson* väckt motion, N:o 118, hvare motionären på anförda skäl föreslår:

att Riksdagen för sin del beslutar och genom skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller,

1:o att såväl vice pastor, som andra extra ordinarie prestmän må af sina löngifvare erhålla minst 30 procent löneförhöjning utan afseende på klassifikation; och

2:o att denne (löngifvaren?) skall vara skyldig att åt sådan gift prestman inom tjänstgöringsorten anskaffa en lämplig lägenhet med 2:ne rum och kök samt i öfrigt nödvändigt utrymme för hvad han för sitt hushåll behöfver.

Hvad nu angår förra delen af motionen, så synes densamma lida af en viss otydlighet, som gör det mycket svårt att förstå, hvad motionären egentligen menar med den föreslagna löneförhöjningen af 30 procent, antingen han dermed, enligt hvad redogörelsen närmast synes gifva vid handen, afser 30 procent förhöjning utöfver det lönebelopp, som extra ordinarie prestman redan nu åtnjuter, eller han menar, att sådan tjänsteman bör erhålla i årlig lön 30 procent af ordinariens uppskattade löneinkomster. Vare härmed huru som helst, så anser sig Utskottet i intetdera fallet kunna tillstyrka bifall till förslaget.

Enligt föreskrifterna i Kongl. cirkulärbrefven af den 14 September 1839 och 17 Juli 1858 äro domkapitlen i riket anbefalda, "att vid prestmöten åstadkomma reglering af extra ordinarie prestmäns lönevilkor, afpassad efter dessa tjänstemäns behof och göromål och bestämd på ett tidsförhållandena motsvarande sätt". Då nu till följd häraf, och enligt hvad Utskottet har sig bekant, icke obetydliga förhöjningar i det obefordrade presterskapets lönevilkor blifvit vid prestmöten i de flesta af rikets stift på senare tiden beviljade, då man vidare tager i betraktande den hastiga befordran, som på den presterliga tjänstebanan i vår tid kan påräknas, samt dertill besinnar, att det numera tillåtes prestmän att vid början af sin tjänstgöring ingå i hvilket stift de behaga, så torde häraf med någorlunda säkerhet framgå, att åtminstone de flesta af våra obefordrade prester numera kommit i en, med afseende på deras aflöningsvilkor, lika god ställning, som öfriga extra ordinarie tjänstemän, och att således den af motionären föreslagna skrifvelsen bör kunna i allmänhet anses obehöflig. Skulle åter det obefordrade presterskapets aflöning ännu vara på ett eller annat ställe för låg, något som Utskottet för sin del icke vill förneka, så lära väl icke dessa, endast i enstaka fall förekommande missförhållanden lämpligen böra afhjelpas på det sätt, som motionären föreslår.

Hvad slutligen angår senare delen af motionärens förslag, eller att "löngefvare må förklaras skyldig att åt gift extra ordinarie prestman inom tjänstgöringsorten anskaffa lämplig bostadslägenhet af 2 rum och kök m. m., så torde denna lika litet böra tillstyrkas som den föregående. Att en kyrkoherde eller annan ordinarie prestman bör hafva skyldighet att förse sin vikarie med bostad och embetsrum, det har nog många och goda skäl för sig, men att dessutom ålägga honom att anskaffa bostad m. m. åt vikariens familj, något som väl tillkommer familjefadren allena, dertill anser Utskottet ingen giltig anledning förefinnas och får derföre hemställa,

att Herr Åke Anderssons motion måtte både hvad angår mom. 1 och mom. 2 af densamma lemnas utan afseende.

Stockholm den 11 Mars 1878.

På Utskottets vägnar:

A. J. Lyth.